

๔๑๖.๐๗
๕๔๘๙๓
๘.๒

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี
ปีการศึกษา ๒๕๔๘

๒๗ ก.ค. ๒๕๔๙



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม ๒๕๔๙
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

h 292206

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี
ปีการศึกษา 2548



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2549

ชาณณรงค์ คำเพชร. (2548). *ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชชัย เจริญทรัพย์มณี, รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และนักเรียนหญิง 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5 และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8 และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5
3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 41.8, 44.2 และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

OPINIONS OF PROFESSION CERTIFICATE LEVEL STUDENTS
TOWARD LEARNING AND TEACHING PHYSICAL EDUCATION
COURSES IN CHONBURI PROVINCE IN ACADEMIC YEAR 2005



Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2006

Charnnarong Kamphet. (2006). *Opinions of Profession Certificate Level Students Toward Learning and Teaching Physical Education Courses in Chonburi Province in Academic Year 2005*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Thongchai Charoensupmanee, Assoc. Prof. Phanit Bilamas.

The purpose of this study was to investigate the opinion of profession certificate level students toward learning and teaching physical education courses in Chonburi province in academic year 2005. The subjects comprised 145 male and 230 female profession certificate students during 2nd semester of 2005 academic year, through multi - stage random sampling.

The instrument in this study was questionnaire concerning opinion toward physical education instruction with reliability of 0.97. Then data were analyzed and presented by frequency and percentage as descriptive study.

The results were as follows:

1. The opinion of profession certificate level students toward learning and teaching physical education on curriculum, instruction-activity, teacher characteristic, and evaluation and measurement were at a high level (44.9%, 42.7%, 44.5%, and 45.8, respectively), those on accommodation and place and equipment were at a moderate level (35.4%).
2. The opinion of profession certificate level students toward learning and teaching physical education on curriculum, instruction activity, teacher characteristic, and evaluation and measurement were at a high level (43.6%, 46.2%, 44.8%, and 47.9, respectively), those on accommodation and place and equipment were at a moderate level (31.5%).
3. The opinion of profession certificate level students toward learning and teaching physical education on curriculum, instruction activity, teacher characteristic, and evaluation and measurement were at a high level (45.7%, 41.8%, 44.2%, and 44.5, respectively), those on accommodation and place and equipment were at a moderate level (37.9%).

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548

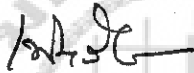
ของ

ชาญณรงค์ คำเพชร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ



.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

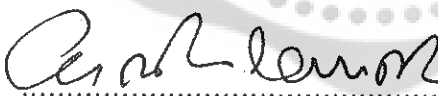
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสริ จีระเดชากุล)

วันที่ 11 เดือน ๗ พ.ศ. 2549



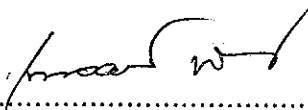
.....ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)



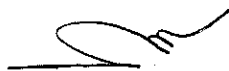
.....กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)



.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจนนท์)



.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์
ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ กรรมการควบคุม
ปริญญานิพนธ์ ที่ช่วยให้คำปรึกษา แนะนำ แสดงความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเป็นอย่างดี
เสมอมา จึงทำให้การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้
ณ. ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์
และอาจารย์वासना มั่งคั่ง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมและเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ
แก้ไขเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบคุณท่านผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดชลบุรีที่ได้ให้ความ
อนุเคราะห์ เก็บข้อมูลจากนักเรียน ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีขอขอบคุณ
ครอบครัว คำเพชร และนางสาวชุติมา รอดประทับ ที่เป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จน
สำเร็จลงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บุพการี บุรพาจารย์และผู้มี
พระคุณทุกท่านที่มีส่วนในความสำเร็จครั้งนี้

ชาตญนรงค์ คำเพชร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากร.....	3
กลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของความคิดเห็น.....	7
การวัดความคิดเห็น.....	7
ความหมายของวิชาพลศึกษา.....	8
ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา.....	10
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545(ปรับปรุง พ.ศ. 2546).....	10
โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546).....	10
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	11
บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา.....	13
คุณสมบัติของครูพลศึกษา.....	14
การสอนของครูพลศึกษา.....	14
วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา.....	16
การวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษา.....	17

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	ความมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล.....	17
	ประโยชน์ของการวัดผล.....	18
	ประโยชน์ของการให้คะแนน.....	18
	การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	19
	หลักการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา.....	19
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	22
	งานวิจัยในประเทศ.....	24
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
	การกำหนดแหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	32
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
5	สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	56
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	56
	กลุ่มตัวอย่าง.....	56
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สรุปผลการวิจัย.....	57
อภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	59
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	59
 บรรณานุกรม.....	 61
 ภาคผนวก.....	 64
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	66
ภาคผนวก ข. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	73
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 75

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	31
2	แสดงจำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548.....	35
3	แสดงค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร (N = 375).....	36
4	แสดงค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 375).	38
5	แสดงค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน (N = 375).....	40
6	แสดงค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา (N = 375).....	41
7	แสดงค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และ อุปกรณ์ (N = 375).....	42
8	แสดงค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร (N = 145).....	43
9	แสดงค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 145).....	44
10	แสดงค่าความถี่และคำร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน (N = 145).....	46

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา (N = 145).....	47
12	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (N = 145).....	48
13	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร (N = 230).....	49
14	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 230).....	50
15	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน (N = 230).....	52
16	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา (N = 230).....	53
17	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (N = 230).....	54

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ มีลักษณะที่เหมาะสมและมีความสามารถในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2530 : บทนำ) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 - 2544) ซึ่งมีเป้าหมายที่สำคัญ คือ การมีสังคมที่พึงปรารถนา ครอบคลุมอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และประเทศชาติมั่นคง ในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าได้นั้นจะต้องพัฒนาเยาวชนและประชาชนควบคู่กันไป เพื่อให้มีคุณภาพทั้งด้าน สุขภาพ ร่างกาย จิตใจ ระเบียบวินัยและจริยธรรม มาตรการสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของ ประชาชนและเยาวชน

การเรียนการสอนวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์มุ่งที่จะให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะและ ประสบการณ์ การฝึกฝน ไปประกอบอาชีพได้ตามความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ของแต่ละบุคคล พร้อมกับการประกอบอาชีพอย่างมีจรรยาบรรณในวิชาชีพของแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพมากที่สุด ดังที่รัฐธรรมนูญ สุจริตธรรมภัย (2525 : 1) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับคำว่า วิชาชีพ ซึ่งมาจาก คำว่า วิชา กับ อาชีพ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติวิชาชีพจำเป็นจะต้องมีวิชาการหรือความรู้ขั้นสูงรวมไปถึงต้องมีการทำเป็นอาชีพทำเป็นกิจวัตรประจำวัน มิใช่ทำเป็นชั่วคราวชั่วคราว การปฏิบัติวิชาชีพต้องมีวิชาชีพความรู้ ระดับสูง ซึ่งจะต้องมีการเรียนรู้และการฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญจนเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการ สังคม และประเทศชาติ

ในการจัดการการศึกษาด้านวิชาชีพนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้าน เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาจึงได้จัดการศึกษาวิชาชีพเป็น 5 ประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชา ชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างฝีมือ (หลักสูตร 1 ปี) นอกจากนี้ ยังได้บริการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชน (กรมอาชีวศึกษา. 2531 : 1) ทั้งนี้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อผลิตกำลังคนระดับฝีมือ

ที่มีความรู้ ความชำนาญในทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม วินัย บุคลิกภาพและเป็นผู้มีปัญญาที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะ เศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยส่งเสริมการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับ ชาติท้องถิ่นและชุมชน (กระทรวงศึกษาธิการ 2546 : 2)

การจัดการศึกษาจะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษา มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีสุขภาพ พลานามัยดี ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีความสุข มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม มี น้ำใจ มีระเบียบวินัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาซึ่งนอกจากมีบทบาทการผลิต และพัฒนากำลัง คนแล้วยังต้องขัดเกลาให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมที่กำลัง เปลี่ยนแปลงอย่างมีความสุข เป็นทั้งคนเก่งและคนดีสามารถช่วยสร้างสรรค์สังคมได้ ทั้งนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความ สนใจใฝ่รู้และสร้างสรรค์ มีน้ำใจ มีวินัย ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา จึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชา พลศึกษาไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับ อุดมศึกษาเพราะถือว่าการพลศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอน ขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาอื่น เพราะสิ่งที่เขาเรียนรู้นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเขา (สุวิทย์ สว่างโรจน์ 2546 : 2 ; อ้างอิงจาก บุญสม มาร์ติน. 2520 : 1)

จังหวัดชลบุรี มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว มีเขตนิคมอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากและมีสถานที่ท่องเที่ยวทางชายทะเลที่สำคัญ ๆ หลายแห่ง ทำให้มี ความต้องการทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ที่เรียนจบสายอาชีพด้านต่างๆ มากมาย จากการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมากขึ้น สถานศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนด้าน อาชีวศึกษาก็มีจำนวนมากขึ้นตามมาซึ่งปัจจุบันจังหวัดชลบุรีมีสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา 11 แห่ง คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี โรงเรียนเทคโนโลยีชลบุรี โรงเรียนพาณิชยการชลบุรี ชลพินิจพาณิชยการ โรงเรียนไทยเบญจพาณิชยการ โรงเรียนคาราสุมุท-บริหารธุรกิจชลบุรี เมืองชลพาณิชยการ ชลบุรีบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี โรงเรียนเทคนิคพาณิชยการสัตหีบ วิทยาลัยอาชีวพระมหาไถ่พัทยา เป็นสายการเรียนที่นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเลือกที่จะ ตัดสินใจศึกษาต่อมีสาขาต่าง ๆ ดังนี้ ช่างอุตสาหกรรม คหกรรม ศิลปหัตถกรรม พาณิชยกรรม และ เกษตรกรรม เพื่อรองรับตลาดแรงงานในอนาคตที่จะมาถึง

สำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในจังหวัดชลบุรีของแต่ละสถาบันจะจัดแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสถาบันแต่จะต้องเป็นไปตามหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดไว้ คือ เลือกเรียนรายวิชาในกลุ่มพลศึกษาไม่น้อยกว่า 1 หน่วยกิตและเลือกรายวิชาในกลุ่มสุขศึกษาอีกไม่น้อยกว่า 1 หน่วยกิต รวมไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต หรือ เลือกเรียนในรายวิชากลุ่มบูรณาการพลศึกษาและสุขศึกษาไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ในทุกภาคเรียน ในบางครั้งครูหรืออาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนอาจจะจัดวิชาเรียนที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก เช่น เด็กเรียนสายคหกรรมแต่จัดให้เรียนวิชาความปลอดภัยในโรงงานซึ่งในความเป็นจริงแล้ว วิชานี้เด็กที่เรียนน่าจะเป็นเด็กที่เรียนสายช่างอุตสาหกรรม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้ทราบความคิดเห็นและเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ ผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหารวิทยาลัยและ ผู้เกี่ยวข้องในการวางแผนเลือกและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 11,335 คน เป็นชายจำนวน 4,536 คนและหญิงจำนวน 6,799 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 375 คน เป็นชายจำนวน 145 คน และหญิงจำนวน 230 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง
2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

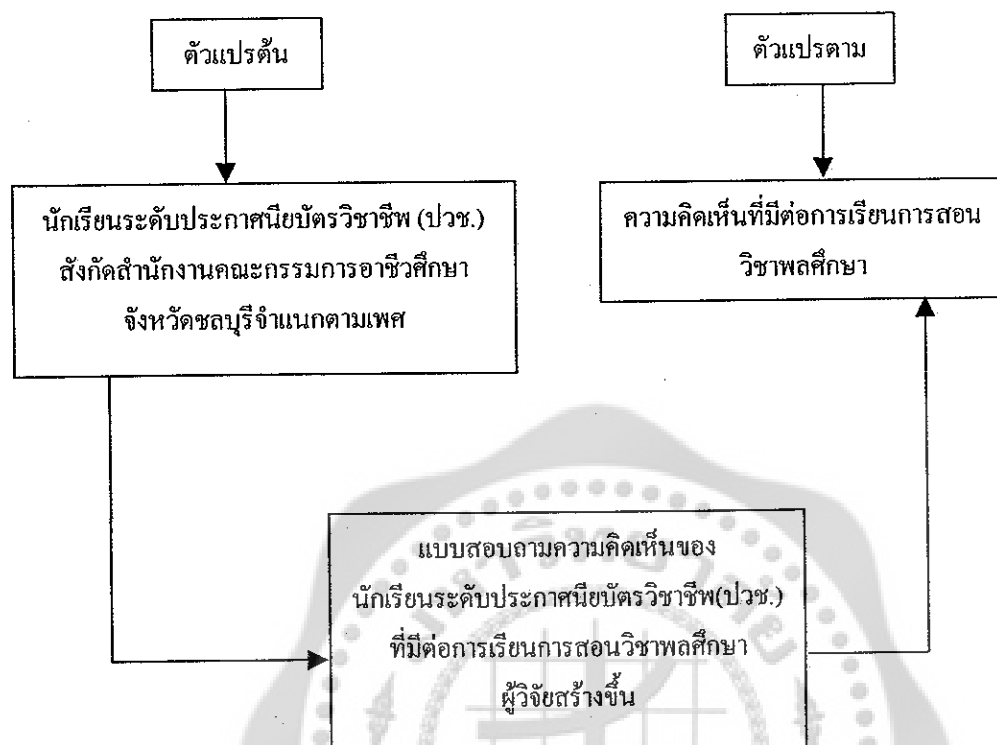
ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่งที่แสดงออกมา ซึ่งอาจเป็นทางบวกหรือทางลบ

การเรียนการสอน หมายถึง การศึกษาที่ใช้กิจกรรมในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นสื่อการเรียนและการให้ความรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

วิชาพลศึกษา หมายถึง วิชาพลศึกษาซึ่งโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้เปิดเป็นวิชาบังคับเลือก และวิชาเลือกเสรี

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2548 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี โรงเรียนเทคโนโลยีชลบุรี โรงเรียนพาณิชยการชลบุรี ชลพินิจพาณิชยการ โรงเรียนไทยเบญจ-พาณิชยการ โรงเรียนคาราสมุทรบริหารธุรกิจชลบุรี เมืองชลพณิชยการ ชลบุรีบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี โรงเรียนเทคนิคพาณิชยการสัตหีบ วิทยาลัยอาชีวพระมหาไถ่พัทยา

กรอบแนวคิดในการวิจัย



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของความคิดเห็น
 - การวัดความคิดเห็น
2. ความหมายของวิชาพลศึกษา
3. ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
4. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพ.ศ. 2546)
 - โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)
5. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
6. บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
 - คุณสมบัติของครูพลศึกษา
 - การสอนของครูพลศึกษา
7. วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา
8. การวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษา
 - ความมุ่งหมายของการวัดและการประเมินผล
 - ประโยชน์ของการวัดผล
 - ประโยชน์ของการให้คะแนน
 - การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - หลักการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยในต่างประเทศ
 - งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998 : 950) ที่ให้ความหมายว่าความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกลงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ

นักวิชาการทางด้านจิตวิทยา ให้ความหมายของคำว่า ความคิดเห็นไว้อีกหลายท่าน เช่น

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542 : 9) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็นไว้ว่า ความแตกต่างที่เห็นได้ชัด คือ ความสามารถสืบเสาะหาเหตุผลข้อเท็จจริง (Verifiable) สิ่งหนึ่งอย่างแน่นอน คือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณาตัดสิน (Judgement) มากกว่าจะเป็นข้อเท็จจริง

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997 : 12-13) กล่าวว่า ความคิดเห็น น่าจะใกล้เคียงกันกับความเชื่อมากกว่าในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขตและเนื้อหา และทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบของความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึกลงใจ (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบของความรู้สึกลงใจมากกว่า หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณา ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปรารถนาและความต้องการ แมคไกวีย์. (Mc Guire, 1960) ได้ยกตัวอย่าง “ฉันคิดว่าหนังสือเล่มนี้น่าสนใจ” ซึ่งเป็นความคิดเห็น แต่ถ้าเป็นทัศนคติ ผู้พูดจะบอกว่า “ฉันต้องการซื้อหนังสือเล่มนี้” การที่จะบอกได้ว่าหนังสือเล่มนี้น่าสนใจ ผู้พูดจะต้องได้อ่านและมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในเล่มมาแล้ว แต่การจะซื้อหนังสือผู้ซื้ออาจจะพอใจในรูปเล่ม หน้าปกสวย หรืออาจมีความประทับใจอย่างอื่น และไม่มีความรู้มากนักเกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้น แต่ซื้อเพราะชอบ

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากการรับรู้และเรียนรู้ของบุคคลนั้น ๆ เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

การวัดความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นลักษณะของบุคคลแต่ละคน การวัดความคิดเห็นจึงวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่น จึงมีวิธีการวัดความคิดเห็นด้วยวิธีต่าง ๆ ตามที่ชอร์และไรท์ (Shaw and Wright. 1967: 28-29) กล่าวไว้ดังนี้

1. การฉายภาพ (Projective Technique) เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการจากภาพโดย

ภาพเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมาและสามารถพิจารณาได้ว่า บุคคลมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต

3. การส่งแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและเงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมา แต่มีข้อจำกัดอยู่ว่าที่ถูกลถามต้องอ่านออกเขียนได้

4. การให้เล่าความรู้สึก (Self Report) เป็นการวัดโดยให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาซึ่งผู้เล่าจะบรรยายตามความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์และความสามารถ

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997 : 119-133) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความรู้สึกของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีของบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตัวเองการกระทำด้วยตัวเองหรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความพึงใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิงหรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นสื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นต่อบุคคล

ความหมายของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ให้ความหมาย ความสำคัญภาควิชาพลศึกษาไว้ดังนี้
 ฤด (Good. 1959 : 35) ได้ให้ความหมายพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๆ ทั้งหมด ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ ทั้งหมด

บุชเชอร์ (Bucher. 1960 : 31) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในขบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเพื่อการเป็นพลเมืองดีโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกเฟ้นแล้วเพื่อเป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ข้างต้น

ไพฑูรย์ จัยสิน (2513 : 7) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่สามารถสนองวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการศึกษา กล่าวคือ วิชาพลศึกษา คือ วิชาการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา เป็นสื่อของการเรียน ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ผู้เข้าร่วมนั้นมีความเจริญ และพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

คามิล และโรซาลิน (Camille and Rosalind. 1963 : 54) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของมนุษย์โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540 : 1) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

สุวิมล ตั้งสัจจงพนธ์ (2540 : 14-15) ให้ความหมายของพลศึกษาว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพและยังเป็นการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคน ให้รู้จักวิธีการ ส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มีชีวิตยืนยาว และกระทำให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมพลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือ การเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในปัจจุบันผู้บริหารการศึกษามองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น โดยได้พยายามพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาและตัวครูผู้สอนให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา แต่ยังมีปัญหาในด้านอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียน เช่น แรงจูงใจ ความคิดเห็น การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้วย

ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523 : 102) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. เพื่อการพัฒนาร่างกาย
2. เพื่อการพัฒนาการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ
3. เพื่อการพัฒนาทางสังคม
4. เพื่อการพัฒนาจิตใจ
5. เพื่อการพัฒนาอารมณ์

นอกจากนี้ ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษายังสอดคล้องกับ ฟอง เกดแก้ว (2515 : 32) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อฝึกให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์หรือเกิดความสุขสนานร่าเริง เป็นการสนองสัญชาตญาณอย่างหนึ่ง เพราะสิ่งมีชีวิตไม่ว่าคนหรือสัตว์จะต้องมีความเจริญเติบโต สิ่งมีชีวิตต้องมีการเคลื่อนไหว และออกกำลังกายตามวัยของแต่ละบุคคล ร่างกายจึงจะเจริญและแข็งแรง เป็นการพัฒนาด้านสมองและด้านจิตใจไปพร้อม ๆ กัน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.2546)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546 : 7) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยียุคโลกาภิวัตน์ เพื่อผลิตกำลังคนระดับฝีมือที่มีความรู้ ความชำนาญในทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม มีวินัย บุคลิกภาพ และเป็นผู้มีปัญญาที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ความสนใจและโอกาสของตน ส่งเสริมการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ท้องถิ่นและชุมชน

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพ.ศ.2546)

กลุ่มวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชาในกลุ่มพลศึกษา ไม่น้อยกว่า 1 หน่วยกิต และเลือกรายวิชาในกลุ่มสุศึกษา อีกไม่น้อยกว่า 1 หน่วยกิต รวมไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต หรือ เลือกเรียนในรายวิชากลุ่มบูรณาการพลศึกษาและสุศึกษาไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต

(1) กลุ่มพลศึกษา

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	(ชั่วโมง)
2000-1601	พลศึกษาเพื่อพัฒนานาฏลีลาภาพ	1	(2)
2000-1605	การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการทำงาน	1	(2)
2000-1606	การป้องกันตัวเองจากภัยสังคม	1	(2)
2000-1607	พลศึกษาเพื่อพัฒนากายภาพเฉพาะทาง	1	(2)

(2) กลุ่มสุขศึกษา

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	(ชั่วโมง)
2000-1602	ครอบครัวศึกษาและความปลอดภัยในชีวิต	1	(1)
2000-1608	พัฒนาการและทักษะในการดำเนินชีวิต	1	(1)
2000-1609	สุขภาพกับการทำงาน	1	(1)
2000-1610	ความปลอดภัยในโรงงาน	1	(1)
2000-1611	ความปลอดภัยในงานเกษตร	1	(1)

(3) กลุ่มบูรณาการพลศึกษาและสุขศึกษา

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	(ชั่วโมง)
2000-1603	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	2	(3)
2000-1604	การจัดระเบียบชีวิตเพื่อความสุข	2	(3)

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

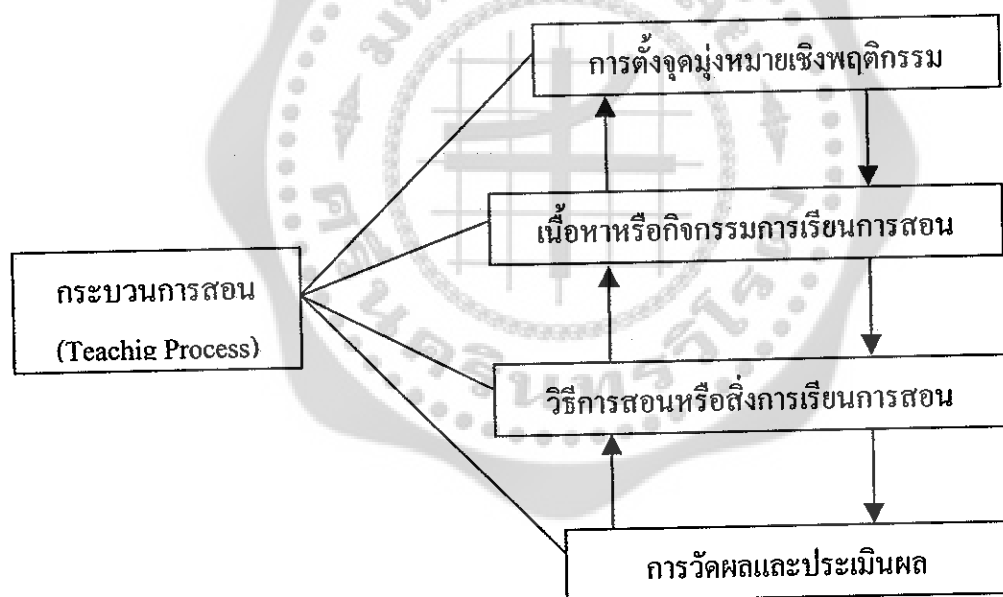
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย

1. การตั้งจุดมุ่งหมาย
2. การกำหนดเนื้อหา
3. การกำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอน
4. การประเมินผล

วาสนา คุณาภสิทธิ์. (2536 : 188) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนไว้ว่า วิธีสอนหมายถึง การมีส่วนร่วมการแนะนำ การฝึกการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจหลักการต่าง ๆ การชี้แนะการให้คำปรึกษาและการสืบสวนวิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้และประสบการณ์กับตัว

นักเรียนให้เข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนการสอน กล่าวคือจะต้องการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา ตลอดจนสื่อการเรียน การสอนการควบคุมประสิทธิภาพการเรียนรู้การประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้สึกันคิด ทักษะ ทักษะ ความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักและการเอาใจใส่ ฯลฯ

จึงพอสรุปได้ว่า ครูพลศึกษาต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อปรับปรุงคุณภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะครูพลศึกษามีความใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง ซึ่งนักเรียนจะสามารถเรียนรู้และแสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมาย การกำหนดเนื้อหา วิธีการ การวัดและประเมินผลของครูพลศึกษาที่ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามแนวทางที่วางไว้ในหลักสูตร และเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งจะเขียนแผนภูมิกระบวนการเรียนการสอนได้ดังนี้ คือ



วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2536 : 189)

บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวม ๆ ของบุคคลหนึ่ง เช่น กริยา ท่าทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ทักษะที่ที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ ซึ่ง บุญเจอ สุวรรณพฤกษ์. (2523 : 11-12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่มีบุคลิกภาพดีต้องมี คุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ สุขภาพประกอบด้วย ความแข็งแรง ว่องไว มีความอดทนไม่เจ็บป่วยและไม่พิการสุขภาพจิตประกอบด้วย มีอารมณ์ดี ร่าเริง อึดแอ้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีใจหนักแน่น มีความยุติธรรม มีเหตุผล เป็นต้น
2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะทางพลศึกษาดี หมั่นแสวงหาความรู้ให้ทันสมัย ฝึกฝนทักษะ และประสบการณ์เพิ่มเติม
3. รู้เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่นักเรียน มีความสามารถในการสอน และฝึกทักษะให้เข้าใจแจ่มแจ้งและสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความประพฤติดี อยู่ในศีลธรรมและระเบียบวินัย แต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตาม วัฒนธรรม สะอาด และเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ

วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2536 : 168) อธิบายถึง บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวม มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ คือ เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอน การปฏิบัติและการมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้ที่แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะกับสถานที่ ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ และมีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้มีผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษา สามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษามาก วิชาพลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษาของชาติ อีกทั้งครู ผู้บริหาร นักเรียนตลอดจนผู้ปกครอง ก็จะเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

จรินทร์ ชานีรัตน์. (2519 : 34) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า ครูพลศึกษาควรมีวัยอันสมควร มีสุขภาพดีอันจะเป็นตัวอย่างของเด็กได้เสมอ มีบุคลิกที่ดีและสง่างาม และมีความเป็นมิตร ความประพฤติงามน่าเลื่อมใส มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะกีฬาและความสามารถในทางพลศึกษาเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่รู้จักปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ทนต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ มีสมรรถภาพในการเล่นกีฬา หรือกิจกรรมพลศึกษาได้ดีพอสมควร และมีความสามารถตัดสินใจได้ด้วย มีความสามารถในการสอน รู้วิธีการสอน การฝึกทดลองจนรู้จักวิธีการดำเนินงานพลศึกษาในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523: 40) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า เป็นผู้ที่มีความรู้ดีในวิชาพลศึกษา วิชาครู และวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นผู้ที่มีศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง มีความรับผิดชอบสูง เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรงเป็นผู้มีคุณธรรมและจิตใจโอบอ้อมอารีเป็นสุรักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง และเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จรวบ แก่นวงษ์คำ. (2523: 196) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า จะต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี และมีทักษะที่เป็นพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ มีความเชื่ออย่างจริงใจว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมใหญ่ที่ส่วนต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกันไม่เพียงแต่การเล่นกีฬา และการเข้าร่วมกีฬาดังต่าง ๆ เท่านั้น มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาแนวความคิดทางด้านพลศึกษา ใฝ่หาสิ่งที่จะส่งเสริมตนเองให้มีลักษณะความเป็นผู้นำ ลักษณะท่าทางดี และมีเสน่ห์ในการดึงดูดความสนใจของสังคม มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีเหตุผล และมีความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล

การสอนของครูพลศึกษา

การสอนเป็นทั้งศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งในระยะแรกการสอนจะมุ่งทำเพื่อการทดลองใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่การสอนระยะหลังจะเป็นการนำเอาความรู้มาประยุกต์ใช้กับการสอนเพื่อให้สัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์ ดังนั้น ครูพลศึกษาแต่ละคนต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน นั่นคือ การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การสอนที่ดีเป็นกระบวนการสร้างผลผลิตของทักษะการเคลื่อนไหวที่ก้าวหน้า การสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางกับนักเรียน และการสอนที่ดีของครูจะช่วยให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา จะเห็นได้ว่ากระบวนการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของประเทศ เพราะการสอน คือ วิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถแก้ไขปัญหาก็ มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน การสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้กับผู้เรียน หรือการสอนก็คือการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเจริญ

ดังนั้นการสอนจึงเป็นลักษณะเฉพาะของครูผู้สอนแต่ละคนที่ต้องใช้ความรู้ อุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการศึกษา และสถานที่เรียน นอกจากนี้ครูต้องมีสติสัมปชัญญะ มีความคิดรวบยอดทางบวก มีบุคลิกภาพเป็นมิตร จะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความไว้วางใจ เกิดความอบอุ่น มีความเป็นอิสระและเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา กิจกรรมในกระบวนการสอนของครูพลศึกษาจึงควรมีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การช่วยกันแก้ปัญหา การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักความเอาใจใส่ การให้งานให้การบ้าน ฯลฯ

สมคิด ชิตประสงศ์. (2521: 27-28) กล่าวถึงบทบาทของวิธีการสอนพลศึกษานั้นจะต้องประกอบไปด้วย

1. เนื้อหาวิชา (Subject matter) ครูจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา
2. การเตรียมการสอน (The Preparation Phase) จะต้องคำนึงถึงความต้องการและความพร้อมของนักเรียนต่อการเรียนรู้ การเลือกและแยกแยะกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนตามเพศ วัย และความสามารถ การทำบันทึกการเรียนการสอนให้เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหา การจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน
3. การสอน (The Presentative Phase) มีหลักการดังนี้
 - 3.1 ควรให้นักเรียนรู้จักจุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่จะได้รับของการเรียน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนการสอน
 - 3.2 การใช้คำพูด คำสั่งของครูจะต้องชัดเจน มีเหตุผล เข้าใจง่าย
 - 3.3 ครูจะต้องมีเทคนิคในการพูดที่เหมาะสม
 - 3.4 ในการเรียนการสอน จะต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด
 - 3.5 ควรให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ในความสำเร็จ (Law of Effect) เพื่อให้นักเรียนได้รับความพอใจจากการเรียน
 - 3.6 ตามกฎการฝึก (Law of Exercise) กล่าวว่า การเรียนให้ได้ผลดีนั้น จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาและความบ่อยของการฝึกหัด ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ อย่างยิ่ง
 - 3.7 ครูจะต้องคำนึงถึงอัตราความเร็วของการเรียนรู้ (Learning Curve) ของนักเรียนแต่ละคนด้วย นักเรียนบางคนอาจจะเรียนได้เร็วในระยะต้นและช้าในระยะปลายหรือการเรียนไม่มีความก้าวหน้าขึ้นเลย
 - 3.8 การเรียนของนักเรียนจะได้ผลดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ลึกซึ้ง และสามารถบอกให้นักเรียนทำถูกหรือผิดอย่างไร

3.9 นักเรียนควรได้รับทราบถึงผลการเรียน โดยมีการวัดผล เพื่อให้ นักเรียนได้ทราบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตนเอง

3.10 ควรจะใช้เทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการเรียนการสอน

3.11 การเรียนจะได้ผลดีควรมีแรงจูงใจ

4. การนำไปใช้ (The Application Phase) การสอนทักษะในกีฬา เด็กควรได้รับประโยชน์โดยสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น

4.1 เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬา

4.2 ครูควรจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้นำทักษะที่ได้จากการเรียนรู้มาใช้ในการแข่งขัน

4.3 ผลที่ได้จากการสอนทักษะกีฬา ควรจะเป็นผลระยะยาวต่อไปในภายหน้า

สรุปได้ว่า การสอนพลศึกษานั้น เนื้อหาวิชาเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนแต่สิ่งสำคัญ ที่สุด คือ วิธีการสอน การสอนของครูจะเป็นผลอย่างไร ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนที่ครูจะนำมาใช้กับนักเรียนแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา

(Supplies, Equipment and Facilities in Physical Education Teaching)

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536 : 292-293) กล่าวไว้ดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

1.1 วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกฟุตบอล

ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอล

1.2 อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่สภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น แป้นบาสเกตบอล คานาย

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุและอุปกรณ์คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก จะต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัยมีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุอุปกรณ์

เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การจัดเก็บ การดูแลรักษา สถานที่เก็บ และอื่น ๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนผลศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนและบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ เป็นต้น สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เหล่านี้ จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

การวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษา

การจัดการพลศึกษาให้บรรลุผลได้ออย่างดี และสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประเภท เช่น ปรัชญาพลศึกษา หลักสูตรการสอน การวัดผล และการวิจัย เมื่อมีการจัดพลศึกษาขึ้น หรือมีการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ว่าระดับใด การวัดผลจะทำหน้าที่ติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ และการวัดผลยังช่วยชี้ให้เห็นข้อบกพร่องหรือปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนพลศึกษานั้นเพื่อที่จะได้หาทางแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้การเรียนการสอนได้ผลโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนั้นการวัดผลยังช่วยให้ผู้เรียนได้ประโยชน์หลายประการ ทั้งในด้านพัฒนาความสามารถของตนเอง ได้พบความถนัดที่ควรส่งเสริมหรือความบกพร่องของตนเองที่ควรแก้ไขปรับปรุง

ความมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล

ความมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลมุ่งไปที่ตัวนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อผลดังนี้ คือ

1. จัดตำแหน่ง (Placement) เป็นการศึกษาว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้หรือทักษะพอเพียงที่จะเริ่มบทเรียนหรือไม่ หรือจะทำการฝึกในระดับใด ซึ่งผลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการจำแนกประเภท (Classification) ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยในตัวนักเรียนแต่ละคนเป็นแนวทางให้ครูปรับปรุงวิธีการสอนและสามารถซ่อมเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง
2. วินิจฉัย (Diagnosis) ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยในตัวนักเรียนแต่ละคนเป็นแนวทางให้ครูปรับปรุงวิธีการสอนและสามารถซ่อมเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง
3. เปรียบเทียบความสามารถของตัวเอง (Assessment) เป็นการประเมินว่านักเรียนมีความงอกงามมากน้อยเพียงใด วิธีนี้จะใช้การทดสอบสองครั้งแล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบมาเปรียบเทียบ

4. เพื่อนำไปทำนาย (Prediction) ผลจากการทดสอบจะแนะแนวทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อช่วยในการทำนายว่าควรจะมุ่งไปในทางใดจึงจะประสบความสำเร็จ
5. เพื่อนำไปใช้ประเมินค่า (Evaluation) โดยจะประเมินผลหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลงผลจากการวัดจะเน้นแนวทางในการให้ระดับคะแนน

ประโยชน์ของการวัดผล

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ
4. สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบทุกด้าน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีการนั้นเพื่อช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้น ๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียน ทำให้ทราบผลการเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2536 : 416)

ประโยชน์ของการให้คะแนน

1. คะแนนจะช่วยชี้บอกให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียน
2. คะแนนจะช่วยชี้บอกให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้น ๆ
3. คะแนนอาจช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากยิ่งขึ้น ถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนอย่างหนึ่ง
4. คะแนนจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียน และแบ่งกลุ่มการเรียนของนักเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถยิ่งขึ้น (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523 : 157)

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นวิธีการตรวจสอบว่านักเรียนมีพฤติกรรมตาม จุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ได้ตั้งไว้เพียงใด ทราบถึงสมรรถภาพทางสมองและสติปัญญาของ นักเรียน ภายหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว โดยใช้แบบทดสอบ (นิภา เมธาวิชัย. 2536 : 65) เพื่อใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องมีการวางแผนอย่างดี เพื่อที่จะให้ได้แบบทดสอบมาตรฐาน สามารถเก็บรวบรวม ข้อมูลได้อย่างเที่ยงตรงคะแนนที่วัดมามีความเชื่อมั่นสูงแบบทดสอบที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำแนก ประเภทตามแนวคิดเดิมแบ่งออกโดยใช้เกณฑ์บางอย่างจำแนกแบบทดสอบแบ่งเป็น

2 ประเภท คือ

1. การวัดผลแบบอิงกลุ่ม (Norm referenced measurement) เกิดจากความเชื่อมั่นในเรื่อง ความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยถือว่าบุคคลมีความสามารถเด่น หรือมีความสามารถด้อยอยู่บ้าง คนส่วนใหญ่จะมีความสามารถปานกลาง ดังนั้นการทดสอบแบบนี้จึงยึดเอาคนส่วนใหญ่เป็นหลักในการ เปรียบเทียบโดยพิจารณาผลของการทดสอบของบุคคลเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน การแปล ความหมายของคะแนนแบบนี้จะทำให้ครูทราบว่า นักเรียนคนไหนอยู่ในตำแหน่งใดในกลุ่ม

2. การวัดผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion referenced measurement) การวัดผลแบบนี้ยึดถือ ความเชื่อเรื่องการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ โดยพยายามส่งเสริมให้นักเรียนทั้งหมดประสบความสำเร็จในการเรียน แม้ว่าผู้เรียนจะมีลักษณะแตกต่างกันก็ตาม ทุกคนควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ถึงความสามารถสูง สุดของแต่ละบุคคลกับเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่วางไว้ การวัดผลแบบนี้จะช่วยให้ทราบว่านักเรียนรู้อะไร บ้าง และรู้น้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับกำหนดเกณฑ์เป็นสำคัญ ช่วยในการปรับปรุงการสอนในเนื้อหาตอน ใด เพื่อจะบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ ตลอดจนทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนด้วย (วิญญา วิศาลาภรณ์. 2533 : 12-14)

หลักการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา

พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532 : 8) กล่าวว่า การที่จะดำเนินการทดสอบและวัดผลสิ่งใดก็ ตามผู้ดำเนินการย่อมต้องการผลของการทดสอบและวัดผลที่มีคุณภาพ เช่น ให้ตรงกับความเป็นจริงให้ เชื่อถือได้ เพื่อจะนำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ อย่างมั่นใจ การที่จะดำเนินการตามความ ต้องการดังกล่าวได้ จำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบสำคัญที่ถือว่าเป็นหลักการทดสอบและวัดผล ทางพลศึกษา มีดังนี้

1. วัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ เรื่องนี้ถือว่าสำคัญมาก เพราะผลที่ได้จากการทดสอบและ วัดผลแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างแท้จริง ถ้าผลนั้นมิได้เกิดจากการวัด

คุณลักษณะที่ต้องการจะวัดได้อย่างแท้จริง ถ้าผลนั้นมีได้เกิดจากการวัดคุณลักษณะที่ต้องการผลที่ได้จะแทนลักษณะชนิดอื่นและจะไม่มี ความหมายเลย เช่น ถ้าจะวัดว่านักเรียนในชั้นเรียนพลศึกษาคนใดมีสมรรถภาพทางกายสูงที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ว่าจะวัดที่ความเร็ว ความว่องไวพลังขา ความแข็งแรงของแขนและไหล่และความทนทาน แต่กลับไปวัดหรือให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางกีฬาแทน โดยถือว่า เด็กที่เล่นกีฬาได้ดีต้องมีสมรรถภาพทางกายสูงด้วย อย่างนี้เรียกว่าวัดได้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

2. ใช้เครื่องมือที่ดี เป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าผลการวัดที่ได้ในแต่ละครั้งย่อมขึ้นกับ

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้อย่างมาก ถ้าเครื่องมือมีคุณภาพดี ผลของการวัดย่อมเชื่อถือได้ตรงข้าม ถ้าเครื่องมือไม่ดี ไม่แน่นอน ผลการวัดก็ย่อมผิดพลาดคลาดเคลื่อน เหมือนกับตาชั่งที่ไม่ค่อยบอกน้ำหนักได้ไม่ตรง เป็นต้น ดังนั้นในการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษาซึ่งต้องการผลการวัดไปใช้แปลความสามารถของบุคคลหรือไปใช้ในการประเมินผลหรือใช้เพื่อการวิจัยก็ตาม จะต้องเริ่มต้นด้วยการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเสียก่อน เช่น ต้องใช้ เครื่องมือที่มีความแม่นยำ เชื่อถือได้ มีความเป็นปรนัย มีอำนาจจำแนกสูงเหมาะสมกับเพศ วัยและระดับของบุคคลที่จะวัด

3. มีความยุติธรรม ครูพลศึกษาจะต้องดำเนินการทดสอบและวัดผลทางพลศึกษาด้วย

ความยุติธรรม ไม่ลำเอียง มีหลักเกณฑ์การทดสอบการวัดที่ถูกต้องแจ่มชัด ให้คะแนนตามขีดความสามารถของเด็กแต่ละคนอย่างแท้จริง ใช้เครื่องมือที่ดีเหมาะสมกับระดับ เพศ วัยของผู้เรียนปฏิบัติการทดสอบและวัดผลด้วยความยุติธรรมเสมอหน้ากันทุกคน ทุกกลุ่มตัวอย่างเช่น ครูพลศึกษาจะวัดความเร็วของเด็กโดยใช้วิ่ง 50 เมตร ก็ต้องให้เด็กทุกคนวิ่งระยะ 50 เมตรเท่ากัน วิ่งบนทางวิ่งชนิดเดียวกัน สวมรองเท้าผ้าใบ หรือถอดรองเท้าเหมือนกัน จับเวลาด้วยนาฬิกาชนิดเดียวกันอย่างถูกต้องแม่นยำทุกคน บันทึกผลตามความเป็นจริงการวัดผลนี้ก็จะดำเนินไปตามความยุติธรรม

4. การแปลผลได้ถูกต้อง การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษาก่อนข้างจะยุ่งยากและใช้

เวลาค่อนข้างมาก เพราะต้องวัดในหลายคุณลักษณะให้ครอบคลุมและเนื้อหาและกิจกรรมผลของการวัดมีหน่วยที่ต่างกัน เช่น เป็นจำนวนนับ เป็นระยะทาง เป็นเวลาหรือใช้เกณฑ์ผ่าน ไม่ผ่านจึงจำเป็นต้องนำเอาคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่มีอยู่ แล้วจึงจะนำคะแนนที่เปรียบเทียบหรือแปลได้แล้วนั้นมารวมกัน หรือนำมาแปลผลได้โดยทั่วไปแล้วการแปลผลการสอบจะมีอยู่สองลักษณะ คือ แปลโดยเปรียบเทียบผลการวัดภายในกลุ่มของนักเรียนหรือที่เรียกว่า อิงกลุ่ม กับเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่มีอยู่หรือเรียกว่า อิงเกณฑ์

5. ใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า การวัดผลที่ดีมิได้มีความมุ่งหมายแต่เพียงการตรวจสอบความ

สามารถของผู้เรียนว่ามีคุณภาพเป็นเช่นไรได้หรือตกเท่านั้น ควรที่จะมุ่งหวังที่จะค้นหาความสามารถที่เด่นหรือด้อยของเด็กเพื่อจะได้พัฒนาหรือปรับปรุงความสามารถของเด็กแต่ละคนให้ดีขึ้นดังนั้นในการวัดผลแต่

ละครึ่งควรจะนำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าของการลงทุนลงแรง และสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่แท้จริงของการวัดผล เช่น นำผลไปใช้กันหาว่าเด็กแต่ละคนมีความสามารถด้านใด สูงหรือต่ำ ยังมีข้อบกพร่องอะไรที่ต้องรีบแก้ไขหรือเด็กควรได้รับการส่งเสริมทางด้านใดจึงจะสำเร็จหรือได้ผลดีที่สุด เหล่านี้เป็นต้นการใช้การวัดผลให้เกิดคุณประโยชน์อย่างแท้จริงนอกจากจะใช้ผลตามตัวอย่างข้างต้นยังใช้ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ วิธีการสอนของครูได้อย่างดีอีกด้วย

ผาณิต บิลมาศ. (2530 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของการวัดประเมินผลว่าการวัดผล หมายถึง การนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้ (มาตรฐาน) ไปเปรียบเทียบกับ (วัด) กับสิ่งที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณหรือขนาด ซึ่งจะสามารถวัดได้ทันทีและออกเป็นตัวเลขเรียกว่า ปริมาณการประเมินผล หรือการประเมินค่า หมายถึง การสอบ พิจารณา ตรวจสอบ หรือการตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น การสอบ การเรียน พฤติกรรม บุคลิกภาพ เป็นต้น นำมาสรุปรวมกันแล้วให้ออกมาเป็นเกรดหรือคะแนน รวมได้ว่านักเรียนคนนั้นได้เรียนรู้อยู่ในระดับไหนหรือบรรลุผลตามความมุ่งหมายระดับไหน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536 : 31) ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลไว้ว่าครูพลศึกษาจะต้องวัดผลและประเมินผลนักเรียน ตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา หรือพุทธวิสัย
2. ความรู้สีกทำที่ อารมณ์ ค่านิยม อุดมคติ รวมเรียกว่า เจตคติหรือทัศนคติ หรือเจตคติวิสัย
3. ทักษะ ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะตน หรือทักษะวิสัย
4. สมรรถภาพทางกายหรือประสิทธิภาพของร่างกาย ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกันหรือสมรรถภาพทางกายวิสัย
5. บุคลิกภาพ หรือพัฒนาการด้านสังคมต่าง ๆ หรือสังคมวิสัยด้วยจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ดังกล่าว ครูพลศึกษาสามารถนำมายึดหลักการเป็นขอบข่ายในการวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้ต่อไปสรุปได้ว่า การเรียนการสอนพลศึกษา คือ สถานการณ์หรือประสบการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยรูปแบบกิจกรรมกีฬา หรือการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ และนักเรียนได้รับประสบการณ์โดยการใช้กิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย เพื่อการส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาการสอนพลศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการด้วยกัน ซึ่งได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน วิธีการดำเนินการ หลักสูตรและ

กิจกรรมทางพลศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อุปกรณ์วัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นถ้าต้องการที่จะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ เราจึงต้องสร้างสภาพการณ์ หรือ บรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลเลอร์ (Wheeler. 1979 : 2546-A) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาของ นักเรียนสหศึกษาที่มีต่อทัศนคติ โดยศึกษากับนักเรียนชาย หญิง ระดับ 8 จำนวน 188 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 2 ห้อง ให้จำนวน ชายและหญิงเท่ากัน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีจำนวน นักเรียนชาย หญิง 2 ห้อง ให้จำนวนชายและหญิงเท่ากัน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มแต่ละกลุ่มจะมีจำนวน นักเรียนชาย หญิง 2 กลุ่ม เรียนฟุตบอล อีก 2 กลุ่มเรียนแบดมินตัน โดยมีผู้สอนทั้งชายและหญิง เครื่องมือวัดทัศนคติใช้แบบวัดของวิลเลอร์ (Wheeler Attitude Inventory) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. แบบวัดทัศนคติของวิลเลอร์ เป็นเครื่องมือที่มีความแม่นยำและเชื่อถือได้สามารถวัดทัศนคติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีกิจกรรมพลศึกษาระหว่างชายหญิง
2. นักเรียนชายหญิง มีความแตกต่างกันในเรื่องของทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมทางพลศึกษาระหว่าง ชาย-หญิง คะแนนของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ทัศนคติของนักเรียนชายจะเป็นแบบกลาง ๆ ส่วนนักเรียนหญิง แสดงออกมาทางลบ

ฮอจจาตี (Hojjati, H.S. 1980 : 982) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียน มัธยมศึกษาหลังจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา” โดยได้ทำการวัดทัศนคตินักเรียนเกรด 12 กับ นักเรียน เกรด 10 และใช้แบบสอบถามซึ่งมีสรีรวิทยา และคุณค่าของวิชาพลศึกษาทางสังคมโดยใช้แบบวัดทัศนคติ ทางพลศึกษาของแวร์ (The Wear Physical Education Inventory) สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
2. มีความแตกต่างของทัศนคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชายมีทัศนคติวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
4. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าของวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะคุณค่าต่อร่างกาย

เฟอร์จูนสัน (Ferjusun. 1989 : 59) ได้วิจัยเรื่อง “ทัศนคติ ความรู้และความเชื่อมั่นในการทำนายเป้าหมายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียน” ประชาชนเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 603 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาในระดับดี
2. มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายเท่าทันที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายและพฤติกรรม

การออกกำลังกาย

3. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายนอกจากนี้ยังได้กล่าวอีกว่านักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาจะมีการวางแผนที่จะออกกำลังกายในอนาคต และการสร้างความสนใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพในวัยเรียนเป็นเป้าหมายของวิชาพลศึกษาอย่างไรก็ตามการปลูกฝังทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาจะมีผลต่อการตั้งเป้าหมายของการออกกำลังกายโดยเฉพาะนักเรียนที่ออกกำลังกายนอกชั่วโมงพลศึกษาและยังเสนอแนะอีกว่าควรควรให้นักเรียนเห็น

ความสำคัญของประโยชน์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อการออกกำลังกาย

ชี (Chi. X. 1993 : 53) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนในประเทศจีน โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ เคนยอน (Kenyon) วัดใน 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ 2. ด้านสังคม 3. ด้านความตื่นตัวและท้าทาย 4. ด้านสุนทรีภาพ
5. ด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด 6. ด้านความยากและหนักในการฝึกกับนักศึกษา 1,686 คน ใน 10 มหาวิทยาลัยของประเทศจีน พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. มีความแตกต่างในการยอมรับคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาในแต่ละด้าน
3. นักศึกษาหญิงยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาชาย
4. นักศึกษาในระดับต่าง ๆ ยอมรับคุณค่าทางด้านสังคม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ

ด้านสุนทรีภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อด้านความตื่นตัวและท้าทาย ด้านความยากและหนักในการฝึก

5. นักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันในการยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพกับด้านผ่อนคลายความตึงเครียด

6. นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายสูงยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ

7. นักศึกษาที่เล่นกีฬายอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพ และด้านผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เล่นกีฬา

ลูคและซินแคล (Luke and Sinclair. 1996 : 31-46) ได้วิจัยเรื่อง “ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษาดังแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

งานวิจัยในประเทศ

แผน เจริญชัย (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
2. ด้านปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 ปัญหาด้านตัวผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.2 ปัญหาด้านตัวผู้เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.3 ปัญหาด้านการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.4 ปัญหาด้านการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.5 ปัญหาด้านอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายของข้อ 1 และ ข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอก กับกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

4. เปรียบเทียบตามความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายในข้อ 1 และข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ที่ลงทะเบียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 284 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิตทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกจำนวน 99 คน ที่เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 185 คน เป็นนิสิตชายจำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิงจำนวน 183 คน ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมทางพลศึกษาและความคิดเป็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัล ฟาผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.40 อยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 65.10 และจำนวนราย วิชาที่ลงทะเบียน 1 รายวิชาคิดเป็นร้อยละ 44.70
2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิด เห็นในระดับได้ประโยชน์มากคิดเป็นร้อยละ 54.40
3. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตใหญ่มีความคิดเห็น ทางด้านอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาเกี่ยวกับ ตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 33.30 แต่เมื่อพิจารณาใน ข้อย่อย พบว่า อุปกรณ์ สนาม อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและสถานที่ทำความสะอาดสำหรับร่างกายหลัง เลิกเรียนมีปัญหาในระดับมาก
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา เป็นนิสิตวิชาเอกกับนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป พบว่าความคิดเห็นของนิสิต ทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิงที่เรียนวิชา กิจกรรมทางพลศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรม ทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนวิชา กิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการ เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการ

ฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่น ๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิจิตร เขาวนปรีชา. (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเพศสายการเรียนและเกรดเฉลี่ยต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 400 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบระดับชั้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่เห็นด้วยมากที่สุดต่อวิชาพลศึกษา คือเจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ซึ่งครูจะต้องให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน อีกทั้งครูผู้สอนควรมีความรู้ดี มีความถนัดในวิชาที่ตนสอน นักเรียนเห็นด้วยมากกับเจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชา พลศึกษาว่าการออกกำลังกายเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ ส่วนเจตคติที่มีต่อวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของการเรียนด้วย เห็นด้วยมากกับการจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ครูควรจัดเตรียมให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง สำหรับเจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผลนั้นเห็นด้วยมากกว่า การวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีนอกจากนี้ นักเรียนมีเจตคติด้านปานกลางในเรื่องของเนื้อหาวิชาและหลักสูตร ในข้อที่ว่าการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างศีลธรรมจรรยา และเมื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นเพศสายการเรียน และเกรดเฉลี่ยพบว่านักเรียนมีเจตคติแตกต่างกันบ้างเป็นบางข้อ ในแต่ละด้าน แต่ละระดับของเจตคตินั้นยังคงอยู่ในระดับเดียวกันเห็นว่า นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเหมือนกันหรือเห็นด้วยปานกลางเหมือนกัน

บุญลาภ ชิมสุข. (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์พลศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านพลศึกษา ได้แก่ การสอนและการประเมินผล การจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬา การพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา และด้านอื่น ๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานในสถาบันและชุมชนกับกิจการนักศึกษาและการปกครอง ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์พลศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลางทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านพลศึกษาได้แก่ การสอนและการประเมินผล การจัดโปรแกรมพลศึกษาและกีฬา การพัฒนาวิชาชีพพลศึกษาและด้านอื่น ๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานในสถาบันและชุมชนกับกิจการนักศึกษาและการปกครอง
2. ผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทของอาจารย์พลศึกษาสถาบัน

อุดมศึกษาเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านผลศึกษาเกี่ยวกับการสอน ประเมินผล

3. ผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นต่อบทบาทของอาจารย์พลศึกษาสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดการโปรแกรม พลศึกษาและกีฬาการพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา และด้านอื่น ๆ ได้แก่ การร่วมมือประสานงานในสถาบันและ ชุมชนกับกิจการนักศึกษาและการปกครอง

วิฑูรย์ ปัญชนะ. (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนพลศึกษาและ ครูฝ่ายกิจการนักเรียนเกี่ยวกับการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา เขตการศึกษา 7 เกี่ยวกับปัญหาโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรม การแข่งกีฬาภายในโรงเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างในโรงเรียน และโปรแกรมพลศึกษาเพื่อ นันทนาการ กลุ่มตัวอย่าง คือผู้บริหาร 212 คน ครูพลศึกษา 210 คน และครูฝ่ายกิจการนักเรียน 207 คน รวม 629 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ชุด มีความเชื่อมั่น .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารครูสอนพลศึกษา และครูฝ่ายกิจการนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการ ศึกษา 7 อยู่ในระดับน้อยทั้ง 4 โปรแกรม คือโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขัน กีฬาภายในโรงเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างในโรงเรียน และโปรแกรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ

พงษ์อนันต์ จันทร์ไพร. (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ประธานชมรมกีฬา ครูพลศึกษา และผู้ฝึกสอนกีฬา และผู้ใช้บริการ ในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 ที่มีต่อ การปฏิบัติงานส่งเสริมพลานามัยและการกีฬาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 12 กับกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 962 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายผลการวิจัย พบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ประธานชมรมกีฬาคู รพลศึกษา และผู้ฝึกสอนกีฬา และผู้ใช้บริการในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมาก กว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีมีประสบการณ์ที่ปฏิบัติ หน้าที่ในตำแหน่งอยู่ระหว่าง 1-5 ปี และประเมินผลการปฏิบัติงานจากการร่วมปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่

2. การศึกษาความคิดเห็นในการปฏิบัติงานส่งเสริมพลานามัยและการกีฬาของสำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 12

2.1 ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาประชาชนระดับจังหวัด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.2 ด้านการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.3 ด้านการอบรมกรรมการผู้ตัดสินและผู้ฝึกสอนกีฬามีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.4 ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.5 ด้านการจัดการสร้างสนามกีฬาจังหวัดและอำเภอ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

2.6 ด้านการส่งเสริมชมรมกีฬาจังหวัด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

3. การศึกษาข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานส่งเสริม

พละนามัยและการกีฬาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 12

3.1 ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาประชาชนระดับจังหวัด มีข้อเสนอแนะนำคือ ควรให้ชมรมกีฬาเป็นผู้นำดำเนินการจัดการแข่งขัน โดยให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันและควรที่การจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง

3.2 ด้านการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ มีข้อเสนอแนะนำคือควรมีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันมากกว่านี้และพยายามให้สนับสนุนกีฬาจังหวัด

3.3 ด้านการฝึกอบรมกรรมการผู้ตัดสิน และผู้ฝึกสอนกีฬา มีข้อเสนอแนะคือควรมีการจัดอบรมระดับอำเภอ และจังหวัด โดยใช้วิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถ

3.4 ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในทุกระดับตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัดโดยจัดในรูปคณะกรรมการ ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริม

3.5 ด้านการจัดสร้างสนามกีฬาจังหวัดและอำเภอ มีข้อเสนอแนะคือให้ปรับปรุงและซ่อมแซมสนามกีฬาอำเภอและจังหวัด ให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลสนาม จัดสร้างให้ทุกระดับ ทั้งระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด

3.6 ด้านการส่งเสริมชมรมกีฬาจังหวัด มีข้อเสนอแนะคือ ควรให้สมาคมชมรมกีฬาภายในจังหวัดมีบทบาทส่งเสริมกีฬาให้มากกว่านี้และผู้บริหารระดับต่าง ๆ ในจังหวัดควรเห็นความสำคัญของกีฬาให้มากกว่าที่เป็นอยู่

เทวัญ ธนอมพันธ์. (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาด้วยการจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย
4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จังหวัดชลบุรี มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 11 แห่ง รวมทั้งสิ้น 11,335 คน เป็นชาย จำนวน 4,536 คน และหญิงจำนวน 6,799 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 375 คน เป็นชาย 145 คนและหญิง 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) ดังนี้

1. ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากสถานศึกษาทั้งหมด 11 แห่ง โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ได้ 6 แห่ง คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี โรงเรียนเทคโนโลยีชลบุรี โรงเรียนเทคนิคพัฒนวิชาการสัตหีบ ชลบุรีบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี เมืองชลพัฒนวิชาการ
2. ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากสถานศึกษาทั้ง 6 แห่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	555	1,259	1,814	19	44	63
2. วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี	1,102	480	1,582	44	19	63
3. โรงเรียนเทคโนโลยีชลบุรี	1,057	971	2,028	33	31	64
4. โรงเรียนเทคนิคพาณิชยการสัตหีบ	1,123	566	1,689	42	21	63
5. ชลบุรีบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี	43	680	723	4	57	61
6. เมืองชลพาณิชยการ	43	833	876	3	58	61
	3,923	4,789	8,712	145	230	375

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามชนิดปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่มีโครงสร้างและขอบเขตเนื้อหาสอดคล้องกับการวิจัยเรื่องนี้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)
3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา กำหนดระดับมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
4. นำแบบสอบถามฉบับร่าง เสนอประธานและกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตพิจารณาความถูกต้องในเบื้องต้น
5. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหาตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้
6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตและผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
7. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนและวิทยาลัยต่างๆ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนัดหมาย วัน/เวลา กับผู้ประสานงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่างๆ มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ
เสนอผลการวิจัย ดังนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f แทน จำนวนถี่

% แทน ร้อยละ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็นดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่
และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี มาแจกแจงความถี่
และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่างๆ มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548

นักเรียน	จำนวน	ผู้ตอบแบบสอบถาม (ร้อยละ)
ชาย	145	38.7
หญิง	230	61.3
รวม	375	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่าจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 เป็นชาย 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 เป็นหญิง 230 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548

ตาราง 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร (N = 375)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. วิชาพลศึกษาสามารถพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมได้ดี	101	26.9	186	49.6	84	22.4	4	1.1	0	0
2. รายวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนมีความเหมาะสมกับหลักสูตรที่นักเรียนเรียน	39	10.4	173	46.1	145	38.7	16	4.3	2	0.5
3. รายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน	33	8.8	123	32.8	186	49.6	29	7.7	4	1.1
4. เนื้อหาวิชาที่เรียนเหมาะสม คือ ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป	43	11.5	186	49.6	129	34.4	16	4.3	1	0.3
5. เนื้อหาในรายวิชาที่จัดให้เรียนควรทันสมัย	81	21.6	173	46.1	106	28.3	11	2.9	4	1.1
6. จำนวนชั่วโมงที่เรียนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	47	12.5	187	49.9	126	33.6	12	3.2	3	0.8
7. วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	38	10.1	138	36.8	169	45.1	22	5.9	8	2.1
8. รายวิชาพลศึกษาที่จัดให้เรียนเป็นวิชาที่เรียนสนุกเข้าใจง่าย	88	23.5	180	48.0	89	23.7	13	3.5	5	1.3
รวม	470	15.7	1346	44.9	1034	34.5	123	4.0	27	0.9

จากตาราง 3 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน-การสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 3 รายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน, ข้อ 7 วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.6 และ 45.1 ตามลำดับ



ตาราง 4 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อ
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 375)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. การอธิบายและการสาธิต ทักษะกีฬาชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติ	46	12.3	181	48.3	132	35.2	14	3.7	2	0.5
2. ใช้กิจกรรมการเรียนได้เหมาะสมกับนักเรียน	39	10.4	170	45.3	149	39.7	15	4.0	2	0.5
3. กิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มจากง่ายไปหายาก	64	17.1	162	43.2	131	34.9	18	4.8	0	0
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้ทราบก่อนการเรียนการสอน	57	15.2	193	51.5	108	28.8	16	4.3	1	0.3
5. มีการดูแล แนะนำ การฝึกทักษะกีฬาอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง	49	13.1	150	40.0	143	38.1	33	8.8	0	0
6. มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ	39	10.4	146	38.9	161	42.9	25	6.7	4	1.1
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน	44	11.7	148	39.5	158	42.1	22	5.9	3	0.8
8. มีการทบทวนทักษะกีฬา เนื้อหาวิชาที่สอนมาก่อนสอนเนื้อหาใหม่	50	13.3	143	38.1	148	39.5	28	7.5	6	1.6
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัย	63	16.8	149	39.7	132	35.2	25	6.7	6	1.6
รวม	451	13.4	1442	42.7	1262	37.4	196	5.8	24	0.7

จากตาราง 4 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน-การสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.7 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 6 มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ, ข้อ 7 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียนและข้อ 8 มีการทบทวนทักษะกีฬา เนื้อหาวิชาที่สอนก่อนสอนเนื้อหาใหม่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.9, 42.1 และ 39.5 ตามลำดับ



ตาราง 5 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน (N = 375)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. มีความรู้และมีความถนัดในวิชาที่สอน	87	23.2	167	44.5	113	30.1	7	1.9	1	0.3
2. มีความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดีโดยเฉพาะวิชาที่สอน	69	18.4	156	41.6	130	34.7	19	5.1	1	0.3
3. มีความขยัน หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลา	60	16.0	179	47.7	122	32.5	14	3.7	0	0
4. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ร่าเริง แจ่มใส	96	25.6	165	44.0	101	26.9	12	3.2	1	0.3
5. มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม	88	23.5	165	44.0	106	28.3	13	3.5	3	0.8
6. มีความตรงต่อเวลา	66	17.6	175	46.7	120	32.0	13	3.5	1	0.3
7. พุดจาสุภาพ เหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดี	61	16.3	167	44.5	128	34.1	14	3.7	5	1.3
8. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนานได้	73	19.5	160	42.7	119	31.7	19	5.1	4	1.1
9. ให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมกับนักเรียน	69	18.4	167	44.5	120	32.0	14	3.7	5	1.3
รวม	669	19.8	1501	44.5	1059	31.4	125	3.7	21	0.6

จากตาราง 5 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.5

ตาราง 6 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา (N = 375)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. ชี้แจงให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ	98	26.1	168	44.8	99	26.4	10	2.7	0	0
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีทดสอบในวิชาที่สอน	83	22.1	174	46.4	107	28.5	10	2.7	1	0.3
3. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	88	23.5	190	50.7	94	25.1	2	0.5	1	0.3
4. มีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	64	17.1	182	48.5	117	31.2	11	2.9	1	0.3
5. มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	88	23.5	181	48.3	92	24.5	13	3.5	1	0.3
6. มีการสอบเก็บคะแนนเป็นระยะๆ	93	24.8	174	46.4	90	24.0	16	4.3	2	0.5
7. มีการแจ้งผลการสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว	65	17.3	149	39.7	131	34.9	22	5.9	8	2.1
8. การประเมินผลการเรียนคำนึงถึงพัฒนาการและความแตกต่างของนักเรียน	69	18.4	157	41.9	128	34.1	15	4.0	6	1.6
รวม	648	21.6	1375	45.8	858	28.6	99	3.3	20	0.7

จากตาราง 6 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.8

ตาราง 7 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อ
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (N = 375)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. อุปกรณ์กีฬามีส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	65	17.3	93	24.8	149	39.7	54	14.4	14	3.7
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการสอนมีมาตรฐาน ทันสมัย	50	13.3	100	26.7	161	42.9	53	14.1	11	2.9
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	43	11.5	131	34.9	140	37.3	50	13.3	11	2.9
4. สนามที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนมีแสงสว่างเพียงพอ	69	18.4	139	37.1	120	32.0	36	9.6	11	2.9
5. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม	49	13.1	128	34.1	121	32.3	54	14.4	23	6.1
6. สถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการเบิกใช้	41	10.9	110	29.3	127	33.9	75	20.1	22	5.9
7. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	50	13.3	102	27.2	126	33.6	66	17.6	31	8.3
8. สนามกีฬาและสถานที่เรียนพลศึกษามีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน	47	12.5	99	26.4	119	31.7	72	19.2	38	10.1
รวม	414	13.8	902	30.1	1063	35.4	460	15.3	161	5.4

จากตาราง 7 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน-
 การสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน
 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 สนามที่ใช้สำหรับการเรียนการ
 สอนมีแสงสว่างเพียงพอและข้อ 5 สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม มีความ
 เหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.1 และ 34.1 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร (N = 145)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. วิชาพลศึกษาสามารถพัฒนาร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคมได้ดี	52	35.9	69	47.6	23	15.9	1	0.7	0	0
2. รายวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนมีความเหมาะสมกับหลักสูตรที่นักเรียนเรียน	25	17.2	65	44.8	48	33.1	5	3.4	2	1.4
3. รายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน	22	15.2	50	34.5	62	42.8	9	6.2	2	1.4
4. เนื้อหาวิชาที่เรียนเหมาะสม คือ ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป	23	15.9	65	44.8	52	35.9	5	3.4	0	0
5. เนื้อหาในรายวิชาที่จัดให้เรียนควรทันสมัย	47	32.4	65	44.8	30	20.7	3	2.1	0	0
6. จำนวนชั่วโมงที่เรียนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	29	20.0	67	46.2	44	30.3	3	2.1	2	1.4
7. วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	27	18.6	54	37.2	58	40.0	5	3.4	1	0.7
8. รายวิชาพลศึกษาที่จัดให้เรียนเป็นวิชาที่เรียนสนุกเข้าใจง่าย	41	28.3	70	48.3	30	20.7	3	2.1	1	0.7
รวม	266	22.9	505	43.6	347	29.9	34	2.9	8	0.7

จากตาราง 8 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 3 รายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและข้อ 7 วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.8 และ 40.0 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 145)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. การอธิบายและการสาธิต ทักษะกีฬาชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติ	23	15.9	68	46.9	47	32.4	5	3.4	2	1.4
2. ใช้กิจกรรมการเรียนได้เหมาะสมกับนักเรียน	19	13.1	65	44.8	52	35.9	7	4.8	2	1.4
3. กิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มจากง่ายไปหายาก	25	17.2	61	44.1	52	35.9	1	2.8	0	0
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้ทราบก่อนการเรียนการสอน	22	15.2	83	57.2	35	24.1	5	3.4	0	0
5. มีการดูแล แนะนำ การฝึกทักษะกีฬาอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง	26	17.9	60	41.4	18	33.1	11	7.6	0	0
6. มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ	15	10.3	55	37.9	67	46.2	6	4.1	2	1.4
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน	20	13.8	58	40.0	62	42.8	5	3.4	0	0
8. มีการทบทวนทักษะกีฬา เนื้อหาวิชาที่สอนมาก่อนสอนเนื้อหาใหม่	24	16.6	60	41.4	54	37.2	6	4.1	1	0.7
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัย	28	19.3	63	43.4	18	33.1	6	4.1	0	0
รวม	202	16.3	573	46.2	405	32.7	52	4.2	7	0.6

จากตาราง 9 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 6 มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจและข้อ 7 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.9 และ 42.8 ตามลำดับ



ตาราง 10 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน (N = 145)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. มีความรู้และมีความถนัดในวิชาที่สอน	34	23.4	66	45.5	45	31.0	0	0	0	0
2. มีความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดีโดยเฉพาะวิชาที่สอน	27	18.6	61	42.1	51	35.2	6	4.1	0	0
3. มีความขยัน หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลา	30	20.7	70	48.3	41	28.3	4	2.8	0	0
4. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ร่าเริง แจ่มใส	40	27.6	61	42.1	41	28.3	3	2.1	0	0
5. มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม	34	23.4	64	44.1	44	30.3	3	2.1	0	0
6. มีความตรงต่อเวลา	29	20.0	68	46.9	43	29.7	5	3.4	0	0
7. พุดจาตุภาพ เหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดี	25	17.2	63	43.4	51	35.2	4	2.8	2	1.4
8. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนานได้	23	15.9	64	44.1	51	35.2	7	4.8	0	0
9. ให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมกับนักเรียน	28	19.3	68	46.9	43	29.7	4	2.8	2	1.4
รวม	270	20.7	585	44.8	410	31.4	36	2.8	4	0.3

จากตาราง 10 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.8

ตาราง 11 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา (N = 145)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. ชี้แจงให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ	46	31.7	70	48.3	26	17.9	3	2.1	0	0
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีทดสอบในวิชาที่สอน	41	28.3	71	49.0	31	21.4	2	1.4	0	0
3. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	43	29.7	72	49.7	29	20.0	1	0.7	0	0
4. มีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	36	24.8	73	50.3	33	22.8	3	2.1	0	0
5. มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	36	24.8	71	49.0	34	23.4	4	2.8	0	0
6. มีการสอบเก็บคะแนนเป็นระยะๆ	42	29.0	73	50.3	24	16.6	5	3.4	1	0.7
7. มีการแจ้งผลการสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว	28	19.3	62	42.8	47	32.4	5	3.4	3	2.1
8. การประเมินผลการเรียนคำนึงถึงพัฒนาการและความแตกต่างของนักเรียน	35	24.1	64	44.1	40	27.6	4	2.8	2	1.4
รวม	307	26.5	556	47.9	264	22.8	27	2.3	6	0.5

จากตาราง 11 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.9

ตาราง 12 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ (N = 145)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. อุปกรณ์กีฬาที่ติดส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	28	19.3	38	26.2	52	35.9	19	13.1	8	5.5
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการสอนมีมาตรฐาน ทันสมัย	21	14.5	43	29.7	52	35.9	21	14.5	8	5.5
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	21	14.5	50	34.5	49	33.8	17	11.7	8	5.5
4. สนามที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนมีแสงสว่างเพียงพอ	30	20.7	60	41.4	36	24.8	13	9.0	6	4.1
5. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม	25	17.2	47	32.4	36	24.8	26	17.9	11	7.6
6. สถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการเก็บใช้	20	13.8	45	31.0	46	31.7	26	17.9	8	5.5
7. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	24	16.6	41	28.3	52	35.9	21	14.5	7	4.8
8. สนามกีฬาและสถานที่เรียนพลศึกษามีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน	26	17.9	39	26.9	42	29.0	24	16.6	14	9.7
รวม	195	16.8	363	31.3	365	31.5	167	14.4	70	6.0

จากตาราง 12 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี, ข้อ 4 สนามที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนมีแสงสว่างเพียงพอและข้อ 5 สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.5, 41.4 และ 32.4 ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร (N = 230)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. วิชาพลศึกษาสามารถพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมได้ดี	49	21.3	117	50.9	61	26.5	3	1.3	0	0
2. รายวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนมีความเหมาะสมกับหลักสูตรที่นักเรียนเรียน	14	6.1	108	47.0	97	42.2	11	4.8	0	0
3. รายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน	11	4.8	73	31.7	124	53.9	20	8.7	2	0.9
4. เนื้อหาวิชาที่เรียนเหมาะสม คือ ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป	20	8.7	121	52.6	77	33.5	11	4.8	1	0.4
5. เนื้อหาในรายวิชาที่จัดให้เรียนควรทันสมัย	34	14.8	108	47.0	76	33.0	8	3.5	4	1.7
6. จำนวนชั่วโมงที่เรียนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	18	7.8	120	52.2	82	35.7	9	3.9	1	0.4
7. วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	11	4.8	84	36.5	111	48.3	17	7.4	7	3.0
8. รายวิชาพลศึกษาที่จัดให้เรียนเป็นวิชาที่เรียนสนุกเข้าใจง่าย	47	20.4	110	47.8	59	25.7	10	4.3	4	1.7
รวม	204	11.1	841	45.7	687	37.3	89	4.8	19	1.1

จากตาราง 13 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 3 รายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและข้อ 7 วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.9 และ 48.3 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (N = 230)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. การอธิบายและการสาธิต ทักษะกีฬาชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติ	23	10.0	113	49.1	85	37.0	9	3.9	0	0
2. ใช้กิจกรรมการเรียนได้เหมาะสมกับนักเรียน	20	8.7	105	45.7	97	42.2	8	3.5	0	0
3. กิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มจากง่ายไปหายาก	39	17.0	98	42.6	79	34.3	14	6.1	0	0
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้ทราบก่อนการเรียนการสอน	35	15.2	110	47.8	73	31.7	11	4.8	1	0.4
5. มีการดูแล แนะนำ การฝึกทักษะกีฬาอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง	23	10.0	90	39.1	95	41.3	22	9.6	0	0
6. มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ	24	10.4	91	39.6	94	40.9	19	8.3	2	0.9
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน	24	10.4	90	39.1	96	41.7	17	7.4	3	1.3
8. มีการทบทวนทักษะกีฬา เนื้อหาวิชาที่สอนมาก่อนสอนเนื้อหาใหม่	26	11.3	83	36.1	94	40.9	22	9.6	5	2.2
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัย	35	15.2	86	37.4	84	36.5	19	8.3	6	2.6
รวม	249	12.1	866	41.8	797	38.5	141	6.8	17	0.8

จากตาราง 14 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.8 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5 มีการดูแล และแนะนำ การฝึกทักษะกีฬาอย่างใกล้ชิด และทั่วถึง, ข้อ 6 มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ, ข้อ 7 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียนและข้อ 8 มีการทบทวนทักษะกีฬา เนื้อหาวิชาที่สอนก่อนสอนเนื้อหาใหม่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.3, 40.9, 41.7 และ 40.9 ตามลำดับ



ตาราง 15 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน (N = 230)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. มีความรู้และมีความถนัดในวิชาที่สอน	53	23.0	101	43.9	68	29.6	7	3.0	1	0.4
2. มีความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดีโดยเฉพาะวิชาที่สอน	42	18.3	95	41.3	79	34.3	13	5.7	1	0.4
3. มีความขยัน หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลา	30	13.0	109	47.4	81	35.2	10	4.3	0	0
4. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ร่าเริง แจ่มใส	56	24.3	104	45.2	60	26.1	9	3.9	1	0.4
5. มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม	54	23.5	101	43.9	62	27.0	10	4.3	3	1.3
6. มีความตรงต่อเวลา	37	16.1	107	46.5	77	33.5	8	3.5	1	0.4
7. พุฒจาสุภาพ เหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดี	36	15.7	104	45.2	77	33.5	10	4.3	3	1.3
8. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนานได้	50	21.7	96	41.7	68	29.6	12	5.2	4	1.7
9. ให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมกับนักเรียน	41	17.8	99	43.0	77	33.5	10	4.3	3	1.3
รวม	399	19.3	916	44.2	649	31.4	89	4.3	17	0.8

จากตาราง 15 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.2

ตาราง 16 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา (N = 230)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. ชี้แจงให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ	52	22.6	98	42.6	73	31.7	7	3.0	0	0
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีทดสอบในวิชาที่สอน	42	18.3	103	44.8	76	33.0	8	3.5	1	0.4
3. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	45	19.6	118	51.3	65	28.3	1	0.4	1	0.4
4. มีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน	28	12.2	109	47.4	84	36.5	8	3.5	1	0.4
5. มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	52	22.6	110	47.8	58	25.2	9	3.9	1	0.4
6. มีการสอบเก็บคะแนนเป็นระยะๆ	51	22.2	101	43.9	66	28.7	11	4.8	1	0.4
7. มีการแจ้งผลการสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว	37	16.1	87	37.8	84	36.5	17	7.4	5	2.2
8. การประเมินผลการเรียนคำนึงถึงพัฒนาการและความแตกต่างของนักเรียน	34	14.8	93	40.4	88	38.3	11	4.8	4	1.7
รวม	341	18.5	819	44.5	594	32.3	72	3.9	14	0.8

จากตาราง 16 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.5

ตาราง 17 ค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (N = 230)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		เห็นด้วยน้อยที่สุด	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. อุปกรณ์กีฬามีส่วนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	37	16.1	55	23.9	97	42.2	35	15.2	6	2.6
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการสอนมีมาตรฐาน ทันสมัย	29	12.6	57	24.8	109	47.4	32	13.9	3	1.3
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	22	9.6	81	35.2	91	39.6	33	14.3	3	1.3
4. สนามที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนมีแสงสว่างเพียงพอ	39	17.0	79	34.3	84	36.5	23	10.0	5	2.2
5. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม	24	10.4	81	35.2	85	37.0	28	12.2	12	5.2
6. สถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการเบิกใช้	21	9.1	65	28.3	81	35.2	49	21.3	14	6.1
7. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา	26	11.3	61	26.5	74	32.2	45	19.6	24	10.4
8. สนามกีฬาและสถานที่เรียนพลศึกษามีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน	21	9.1	60	26.1	77	33.5	48	20.9	24	10.4
รวม	219	11.9	539	29.3	698	37.9	293	15.9	91	5.0

จากตาราง 17 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่างๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 โดยนำเสนอในรูปแบบของความเรียงสรุปได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร

หลักสูตรที่เปิดสอนควรมีการพัฒนาให้ทันสมัยกับยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่และมีการพัฒนา
ตลอดเวลา ควรเปิดสอนให้หลากหลายกว่าที่มีอยู่

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้หลากหลายเพื่อสนองความ
ต้องการและมีการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการทำกิจกรรม

ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน

ควรแต่งกายให้เป็นอย่างแก่นักเรียนเพื่อเป็นการจูงใจในการจัดการเรียนการสอนใน
กีฬานั้นๆ ควรประพฤติกับนักเรียนอย่างสุภาพ

ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา

ควรเน้นการสอบภาคปฏิบัติมากกว่าการสอบภาคทฤษฎี และควรมีการประเมินความ
สามารถผู้เรียนแยกตามกลุ่ม

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

สนามมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีอุปกรณ์การเรียนไม่ทันสมัย ควรดูแลความสะอาด
รอบๆ สนาม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 เป็นชาย 145 คน หญิง 230 คน รวมทั้งสิ้น 375 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพทั่ว ๆ ไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามชนิดปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปของตาราง

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปของความเรียง

3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่างๆ มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน-การสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ทั้งหมด 375 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 145 คนคิดเป็นร้อยละ 38.7 นักเรียนหญิงจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5 และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8 และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5

3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 41.8, 44.2 และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่างๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 โดยนำเสนอในรูปของความเรียงสรุปได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

หลักสูตรที่เปิดสอนควรมีการพัฒนาให้ทันสมัยกับยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่และมีการพัฒนาตลอดเวลา ควรเปิดสอนให้หลากหลายกว่าที่มีอยู่

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้หลากหลายเพื่อสนองความต้องการและมีการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการทำกิจกรรม

3. ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน

ควรแต่งกายให้เป็นอย่างแก่นักเรียนเพื่อเป็นการจูงใจในการจัดการเรียนการสอนในกีฬานั้นๆ ควรประพฤติกับนักเรียนอย่างสุภาพ

4. ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา

ควรเน้นการสอบภาคปฏิบัติมากกว่าการสอบภาคทฤษฎี และควรมีการประเมินความสามารถผู้เรียนแยกตามกลุ่ม

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

สนามมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีอุปกรณ์การเรียนไม่ทันสมัย ควรดูแลความสะอาดรอบๆ สนาม

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะหลักสูตรที่เปิดสอนมีความเหมาะสมกับเด็ก วิชาที่เปิดสอนเรียนสนุก เข้าใจง่าย ไม่เครียด เด็กไม่เบื่อที่จะเรียน

2. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการเรียนวิชาพลศึกษามีการฝึกทักษะควบคู่ไปกับทฤษฎี และมีการนำกิจกรรมหรือเกมส์เข้าแทรกกระหว่างการเรียนการสอนทำให้ไม่น่าเบื่อ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีนิสัย ร่าเริง แจ่มใส รักความสนุก แต่งกายสะอาดเป็นระเบียบ ตรงต่อเวลา พุดจาสุภาพ ให้ความสนใจเข้าร่วม กิจกรรมกับเด็ก

4. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีการชี้แจงเกณฑ์ต่างๆ ให้เด็กทราบก่อนการเรียนการสอน ครูมีความยุติธรรมในการให้คะแนน โดยคำนึง ถึงพัฒนาการและความแตกต่างของเด็ก มีการสอบเก็บคะแนนเป็นระยะๆ จึงทำให้เด็กที่เรียนมีความตั้งใจ ไม่กลัวที่จะสอบตก

5. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็น เพราะโรงเรียนหรือวิทยาลัยต่างๆ มีพื้นที่คับแคบ พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ตั้งของอาคารเรียน โรงงาน เมื่อ จำนวนเด็กมีมากขึ้น จึงทำให้อุปกรณ์ สถานที่ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของเด็กนักเรียน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้บริหารและอาจารย์ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตลอดจนควรจัดสถานที่ อุปกรณ์การสอน สิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งทำการวิจัยในลักษณะนี้ให้ทั่วถึงทุกจังหวัด เพื่อเป็นประโยชน์ ต่อวงการการศึกษาต่อไป
2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เพื่อ จะได้ทราบถึงมุมมองที่แตกต่างกันระหว่างครูกับนักเรียน



บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. (2531). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530*. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546)*.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- จรวบ แก่นวงษ์คำ. (2523). *การจัดและบริหารพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542). *ทัศนคติความเชื่อ พฤติกรรมวัดการพยากรณ์และการเปลี่ยนแปลง*.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545). *ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเจือ สุวรรณพฤษ. (2523,มกราคม). *ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูพลศึกษา*. วารสารสูงศึกษา
พลศึกษาและสันตนาการ. 1(6) : 11-12.
- บุญถาภ ชัมสุข. (2541). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์
พลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- แผน เจริญชัย. (2537). *ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พงษ์อนันต์ จันทร์ไพร. (2542). *ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานส่งเสริมพลานามัยและการกีฬาของ
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 12*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิจิตร เขาวนปรีชา. (2540). *เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
ไพฑูรย์ จัยสิน. (2513). ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฟอง เกิดแก้ว. (2521). หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ผดุงวิทยาการพิมพ์.

รุ่งธรรม ศุจิธรรมรักษ์. (2525). มนุษย์กับอารยธรรม. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

วรรณ จันทร์เพ็ญ. (2543). เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วรงค์ เพียรชอบ. (2523). หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วาสนา คุณาภิลสิทธิ์. (2536). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

———. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.

———. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วิเชียร แพทยาคม. (2509). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิญญา วิศาลาภรณ์. (2533). การวิจัยทางการศึกษา หลักการและแนวการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิฑูรย์ ปัญชนะ. (2541). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน
ขยายโอกาสสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมคิด ชิดประสงค์. (2521). หลักการสอนพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหาร
ธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันทรเอม. (2524). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุวิทย์ สว่างโรจน์. (2546). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียน
การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. (2526). *การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อังฉรา ประไพตระกูล. (2521). *เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Bucher, C.A. (1960). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis : The C.V. Mosby.
- Chi. X. (1993, May). Chines's College Students' Percieved Value of Physical Activity. *Dissertation Abstracts International*. 53(10) : 42
- Ferjusion, K.J; Jesalis, E.C : Pomrehn R.P; Kirlepatrick B.M. (1989). *Jourual of School Health*. 59.
- Good, C.V. (1959). *Dictionnary of Education*. New York : McGraw Hill.
- Hojjati, H.S. (1980, September). A Study of the Attitude Changes of High School Students Toward Physical Education Activity Courses. *Dissertation Abstracts International*. 41(11) : 982-A.
- Luke, M.D. and Gary D, Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents' Attitudes Toward School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*. 53(04) : 31-46.
- Mc Guire. (1960). *Bad Time at Hondo into Bad Day at Black*, P. 80. Los Angeles California.
- Oskamp, Stuart . (1997). *Attitudes and Opinions*. New Jersey. Englewood Cliffs : Prentice-Hall.
- Shaw, M.E. and J.M. Wrigth. (1967). *Scale for the Measurement of Attitude*. New York : Mc Graw – Hill.
- Webster, (1998). *Marriam-Webster's Spanish-English Dictionary*. Haraty : Eileen M. P.950
- Wheeler, M.L. (1979, November). The Effect of Participation in Coeducational Physical Education on Students Attitude. *Dissertation Abstracts International*. 43(02) : 2278-A





แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับ-
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2548 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา 5 ด้าน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้จะนำเสนอในภาพรวมจึงไม่มีผลกระทบกับนักเรียนแต่ละคน และผลที่ได้
จากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้นต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนทุกคนมา ณ. โอกาสนี้

นายชาญณรงค์ คำเพชร

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับรายละเอียดของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่ามากน้อยเพียงใด

ด้านหลักสูตร

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. วิชาพลศึกษาสามารถพัฒนา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ได้ดี					
2. รายวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนมีความเหมาะสมกับหลักสูตรที่นักเรียนเรียน					
3. รายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน					
4. เนื้อหาวิชาที่เรียนเหมาะสม คือ ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป					
5. เนื้อหาในรายวิชาที่จัดให้เรียนทันสมัย					
6. จำนวนชั่วโมงที่เรียนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
7. วิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ					
8. รายวิชาพลศึกษาที่จัดให้เรียนเป็นวิชาที่เรียนสนุกเข้าใจง่าย					

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. การอธิบายและการสาธิต ทักษะกีฬาชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติ					
2. ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับนักเรียน					
3. กิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มจากง่ายไปหายาก					
4. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้ทราบก่อนการเรียนการสอน					
5. มีการดูแล แนะนำ การฝึกทักษะกีฬาอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง					
6. มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ					
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลาเรียน					
8. มีการทบทวนทักษะกีฬา เนื้อหาวิชาที่สอนผ่านมาก่อนสอนเนื้อหาใหม่					
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัย					

ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. มีความรู้และมีความถนัดในวิชาที่สอน					
2. มีความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่างๆ เป็นอย่างดี โดยเฉพาะวิชาที่สอน					
3. มีความขยัน หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลา					
4. มีมนุษยสัมพันธ์ดี ร่าเริง แจ่มใส					
5. มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม					
6. มีความตรงต่อเวลา					
7. พูดยาสุภาพ เหมาะสม เป็นตัวอย่างที่ดี					
8. มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนานได้					
9. ให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมกับนักเรียน					

ด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ชี้แจงให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ					
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีทดสอบในวิชาที่สอน					
3. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
4. มีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่เรียน					
5. มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล					

ด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
6. มีการสอบเก็บคะแนนเป็นระยะๆ					
7. มีการแจ้งผลการสอบให้ทราบอย่างรวดเร็ว					
8. การประเมินผลการเรียนคำนึงถึงพัฒนาการและความแตกต่างของนักเรียน					

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. อุปกรณ์กีฬามีส่วนช่วยเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
2. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการสอนมีมาตรฐานทันสมัย					
3. อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี					
4. สนามที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนมีแสงสว่างเพียงพอ					
5. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนมีความเหมาะสม					
6. สถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬาสะดวกในการเบิกใช้					
7. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนพลศึกษา					
8. สนามกีฬาและสถานที่เรียนพลศึกษามีจำนวนเพียงพอแก่นักเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ

3.1 ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3.3 ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

.....

3.4 ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

3.5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

.....

.....

.....

3.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....



รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์

รศ.ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์

ผช.ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. อาจารย์วราสนา มั่งคั่ง

อาจารย์ 3 ระดับ 9 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี





ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายชาญณรงค์ คำเพชร
 วันเดือนปีเกิด 8 พฤษภาคม 2521
 สถานที่เกิด โรงพยาบาลสุโขทัย
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 77/1 หมู่ 7 ตำบลทุ่งหลวง อำเภอดุสิต จังหวัดสุโขทัย
 ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์พิเศษ
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
 ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2528 ประถมศึกษา โรงเรียนวัดคูสิดาราม ตำบลทุ่งหลวง
 อำเภอดุสิต จังหวัดสุโขทัย
 พ.ศ. 2534 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม ตำบลบ้านกล้วย
 อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย
 พ.ศ. 2537 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม ตำบลบ้านกล้วย
 อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย
 พ.ศ. 2540 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ. วิทยาการคอมพิวเตอร์)
 สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
 พ.ศ. 2547 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. พลศึกษา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ